

Ode

Muze vraag mij naar de gaven van De Nooier.

Wie is hij toch, die goalgetter, met passjes-strooier,
die self-made held (het-zelf-wel-rooier),
listige Odysseus van de groene halve maan
die voor de goal zich rozeving'rige branding waant,

ongrijpbaar als een dooier,
mercuriaal, als-met-de-bal-aan-de-stick-jojooier,
zich zesmaal met de Champions Trophy-tooier?

Apollo van de strafpush, Priamus-berooier,
Jupiter van Bloemendaal, Olympiër, ja vleesgeworden Hercules,
sprinter, wreker, kwikzilver er-de-kont-ingooier,

Nemesis van Jamie Dwyer, Achilles zonder hiel
(hij maakte menig Troje Trojer),
nooit-zo-maar-wat-aan-klooier, vrije schooier,
de pijngrimas van André Ooier
valt in het niet bij de jongenslach van deze kunstgrasvlooiër,
zich-nooit-met-andermans-veren-tooier,

op gele laarsjes intipper en balafpakker, sleeppush-Minos, cornervos,
Maponus van de scoop en backhand, watervlugge Indian dribbler,

Jason van Alkmaar, Python van 't Kopje, Theseus van het middenveld,
spelontdooier, nimmer prooidier –

wie is hij toch, wie maakt toch voor de rest
der goden en half-goden
het Pantheon aan hockeyers mooier?